

Sygn. akt: X U 350/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Kozioł

Protokolant: Mariola Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2016 r. we W.

sprawy z odwołania **E. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 17 marca 2016 r. znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. oddała odwołanie;

II. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.03.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawczyni E. S. prawa do chorobowego za okres od 7.10.2015 r. do 18.03.2016 r. i nadal w przypadku dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu wyczerpania pełnego okresu zasiłkowego wynoszącego 182 dni w okresie od 8.04.2015 r. do 6.10.2015 r.

Wnioskodawczyni E. S. wniosła w terminie odwołanie od decyzji. Podniosła, że zgodnie z ustawą mogła przebywać na zasiłku chorobowym maksymalnie przez 182 dni, który to okres ZUS wyliczył do 6.10.2015 r. Jeśli jej niezdolność do pracy trwa, powinna otrzymać świadczenie rehabilitacyjne. Wnioskodawczyni wniosła o uchylenie decyzji z dnia 17.03.2016 r. i przyznanie jej od dnia 7.10.2015 r. świadczenia rehabilitacyjnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia. Zarzucił, że wnioskodawczyni wyczerpała pełny okres zasiłkowy z dniem 6.10.2015 r. i wskazał, że wnioskodawczyni może ubiegać się o świadczenie rehabilitacyjne lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona E. S. wykorzystwała 182 dni zasiłku chorobowego w okresie od dnia 8.04.2015 r. do 6.10.2015 r. Prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24.07.2015 r. do dnia 28.08.2015 r. zostało wnioskodawczyni E. S. przyznane mocą wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1.02.2016 r. (sygn. akt XU 716/15). W związku z wyrokiem organ rentowy dokonał wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 24.07.2015 r. do 6.10.2016 r. w kwocie 2476,25 zł netto wraz z należnymi odsetkami.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

wyrok tut. Sądu z dnia 1.02.2016 r. z uzasadnieniem (sygn. akt XU 716/15) k. 9-12,

pismo ZUS z 1.04.2016 r. (k. 3 akt rentowych)

Decyzją z dnia 17.03.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawczyni E. S. prawa do chorobowego za okres od 7.10.2015 r. do 18.03.2016 r. i nadal w przypadku dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu wyczerpania pełnego okresu zasiłkowego wynoszącego 182 dni w okresie od 8.04.2015 r. do 6.10.2015 r.

Dowód: decyzja z 17.03.2016 r. k. 2 akt rentowych

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 8 powołanej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Jak zaś stanowi art. 9 w/w ustawy, do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Do okresu zasiłkowego nie wlicza się okresu niezdolności do pracy przypadającego w okresach, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Z powyższego wynika, że przez określenie "nieprzerwana niezdolność do pracy" należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa, czyli pracownik jest niezdolny do pracy i nie odzyskuje tej zdolności, nawet na jeden dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez przerwy (jest nieprzerwana), to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą.

Wnioskodawczyni E. S., co było w niniejszej sprawie bezsporne, wyczerpała pełny, 182-dniowy okres zasiłkowy do dnia 6.10.2015 r. Pomędzy okresem niezdolności, za który przyznano zasiłek, a okresem, za który wnioskodawczyni domagała się dalszego świadczenia, nie wystąpił ani jeden dzień przerwy. Bez względu zatem na przyczynę ewentualnej niezdolności do pracy wnioskodawczyni od dnia 7.10.2015 r., nie było żadnych podstaw do przyznania wnioskodawczyni zasiłku chorobowego od dnia 7.10.2015 r.

Podkreślenia wymaga, że wnioskodawczyni w swoim odwołaniu nie kwestionowała faktu, że nie należy jej się zasiłek chorobowy za okres od 7.10.2015 r., od tego dnia, jak wynika z treści odwołania, wnioskodawczyni domagała się bowiem przyznania jej prawa nie do zasiłku chorobowego, a do świadczenia rehabilitacyjnego. Sąd Rejonowy nie mógł jednak w niniejszej sprawie orzekać o prawie wnioskodawczyni do świadczenia rehabilitacyjnego, a jedynie o tym, czy decyzja o odmowie przyznania wnioskodawczyni zasiłku chorobowego od dnia 7.10.2015 r. była uzasadniona. Rolą Sądu było ustalenie, czy wnioskodawczyni spełnia od 7.10.2015 r. przesłanki do dalszego pobierania zasiłku chorobowego, nie zaś czy należy jej się za ten okres inne świadczenie od organu rentowego. Sąd rozpatrywał bowiem odwołanie od decyzji w przedmiocie zasiłku chorobowego i był zakresem tej decyzji związany. Żeby orzekać o prawie wnioskodawczyni do świadczenia rehabilitacyjnego, organ rentowy musiałby orzec w przedmiocie prawa

wnioskodawczyni do tego właśnie świadczenia, a wnioskodawczyni musiałyby się od decyzji odwołać do Sądu w przewidzianym trybie.

Podkreślenia również wymaga, że z okazanej przez wnioskodawczynię podczas rozprawy w dniu 19.10.2016 r. decyzji ZUS z 24.08.2016 r. wynika, że postępowanie w przedmiocie prawa wnioskodawczyni do świadczenia rehabilitacyjnego toczyło się i zostało zakończone wydaniem decyzji, nie było zatem podstaw do potraktowania stanowiska wnioskodawczyni w niniejszej sprawie jako wniosku o wydanie decyzji w tym zakresie i przekazania go do ZUS. Skoro w ocenie wnioskodawczyni spełnia ona przesłanki do uzyskania od dnia 7.10.2016 r. świadczenia rehabilitacyjnego, to musi ona dowodzić swoich racji w postępowaniu o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, najpierw przed organem rentowym, a w przypadku decyzji odmownej – przed Sądem, w odwołaniu od decyzji dotyczącej odmowy przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddala odwołanie, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia. W razie uwzględnienia odwołania sąd zmienia zaskarżoną decyzję w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy. Z uwagi na brak podstaw do uchylenia decyzji i przyznania wnioskodawczyni zasiłku chorobowego, jak również niedopuszczalność rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu o prawie wnioskodawczyni do świadczenia rehabilitacyjnego, skoro postępowanie toczyło się z odwołania od decyzji ZUS w przedmiocie zasiłku chorobowego, nie zaś świadczenia rehabilitacyjnego, odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych (tj. opłat sądowych i wydatków). Zgodnie zaś z art. 98 u.k.s.c., w toku postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi Skarb Państwa. W niniejszej sprawie nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył zatem Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.